

[Gæde.]

gå ud og se på Dyrehavsbakken til sommer: kunsten, hvordan man borttryller en krone.

Jeg kommer til at tænke på, at engang havde vi en satiriker her i landet, der hed Storm P. Der var naturligvis ingen politikere, der opdagede, at han var satiriker, de troede bare, han var ganske almindeligt morsom, men ATP-ordningen får mig til at tænke på denne Storm P.-maskine til hårvask, hvor man gennem et meget sindrigt maskinanlæg får et æg til at falde ned oven i hovedet på en mand, sådan at ægget går i stykker. Dette her er faktisk endnu mere raffineret, kan man sige, for ikke nok med, at man ad en umådelig besværlig og dyr vej får ægget til at gå i stykker, men man opnår faktisk også at lave en bunke skade, nemlig hele dette administrationsapparat, både hos ATP-fonden og ude hos de private, et apparat, som simpelt hen ikke er til nogen som helst nytte.

Til ministeren kan jeg ellers sige, at vi naturligvis intet har imod, at der forhandles med organisationerne om dette. Derimod mener vi ikke, at der er nogen grund til at afvente en rapport, for tiden her i landet går jo med at afvente rapporter.

Hr. Erling Dinesen kaldte det for røveri af lønmodtagernes penge. Jeg er mere tilbøjelig til at sige, at ATP-ordningen er røveri af lønmodtagernes penge. Men rent bortset fra det er det væsentligste for os det første punktum i dette korte lovforslag og ikke det andet punktum. Vi vil være med til at forhandle om en hvilken som helst anden ordning. For vores skyld må man gerne i udvalget blive enig om at behandle ATP-fonden som et forsikringssselskab, der likvideres, således at lønmodtagerne får udbetalt deres genkøbsværdi derfra; at det ville være til fordel for lønmodtagerne at få genkøbsværdien af ATP-ordningen nu i stedet for for at få nogle håndører, der ikke er noget værd, engang om mange, mange år, er der i hvert fald ikke nogen som helst tvivl om.

Der blev fra kommunistisk side sagt, at man var sympatisk stemt over for at få indført ordentlige ens pensioner for alle. Ja, det er vi også. Det er det, der er formålet med lovforslaget, og vi har intet som helst imod at medvirke til, at den almindelige folkepension bliver forhøjet med et beløb, der svarer til det, disse lønmodtagere mister

fra ATP-fonden. Til gengæld måtte fondens midler naturligvis indgå i statskassen.

Fru Dagmar Andreasen mente, at det administrative besvær kunne reduceres. Jeg kan kun sige, at det er glædeligt, hvis det kan lykkes efter 10 års erfaringer at finde frem til en reduktion af det administrative besvær. Jeg må ærlig talt sige, at jeg er så skeptisk på det punkt, at jeg nærmest føler mig overbevist om, at når man har lavet denne administrationsreform, ender det med til sidst at være blevet endnu mere besværligt, end det var før.

Så sagde fru Dagmar Andreasen, at der skulle finde opsparing sted, og dette her var bedre end opsparing over skatterne. Ja, jeg ved såmænd ikke, om det er så forfærdelig meget bedre; det medfører naturligvis den fordel, at trækprocenten bliver lidt mindre og er knap så iøjnefaldende. Det minder en lille smule om det nye forslag, der skal komme om bruttotrækprocenter. Jeg tror ikke, man er i stand til at narre folk, så de tror, de betaler mindre, fordi man splitter det op på flere forskellige beløb.

Det, vi har noget imod, er disse fonds af halvoftentlig karakter, hvad enten de kommer ind igennem lønmodtager- og arbejdsgiverbidrag, eller de kommer ind ad skattevejen.

Hr. Simonsen kaldte forslaget for konfiskation og mente, det var grundlovsstridigt. Jeg tvivler meget stærkt om, at det er grundlovsstridigt, når jeg ser, hvad der er blevet gennemført her i landet i de senere år uden at være fundet grundlovsstridigt, men vi er da villige til at undersøge i udvalget, om det skulle være det. Men jeg hæftede mig mere ved, at hr. Simonsen sagde, vi naturligvis skulle se at finde frem til noget fornuftigt. En god begyndelse, hr. Simonsen, ville det være at fjerne noget særdeles ufornuftigt.

Hr. Iversen kaldte det spild af tid, penge og papir; det mener jeg også ATP-ordningen er. Og derudover mener jeg, den er et spild af god arbejdskraft, som kunne anvendes til noget bedre.

Jeg bemærkede, at fru Grete Westergaard talte om et skridt på vejen til lighed. Ja, det er netop det, vi mener det er. For hvis man lader ATP-fondens midler indgå i statskassen og samtidig foretager en forhøjelse af folkepensionerne, således at de pågældende lønmodtagere ikke bliver ringere stillet